

REPORTÁŽ Z FARNÍ POUTĚ

„Po stopách Jana Pavla II. a Faustyny Kowalské“ 8.5. -9. 5. 2015

Pro tento výlet jsem se rozhodla a nazvala ho **poutí z lásky ke sv. Janu Pavlu II. a sv. Faustyně**. Z naší rodiny jsem měla jet sama, protože děti hrály na svatbě a manžel měl jet maraton na kole. Tři dny před odjezdem Olda volal z firmy, jestli je volné místo, že by jel. Upřímně jsem zajásala, ale bylo mi jasné, že v tom má prsty Jan Pavel II. (Oldovi se rozbilo kolo) a P. Pavel poprosil, abychom vzali noty a kytaru - hudební sekce a autobusový sbor byly na světě.

Kvalitní přípravu celého farního zájezdu zprostředkovala pastorační asistentka Radka Blajdová. K většímu stmelení účastníků zájezdu vypsala z Písma svatého úryvky z Epištol, Žalmů, Proroků a Evangelíí tak, že každý byl lehce nucen hledat druhou část úryvku a tím se seznamoval s ostatními. Všechny citáty z Písma svatého měly společného jmenovatele – **MILOSRDENSTVÍ**. To jsme ale netušili, co všechno bude následovat. Od každého to vyžadovalo alespoň trochu vyjít ze svého Já, začali jsme se o sebe více zajímat a pomáhat si, a tak slova Milosrdenství a Boží milost nezůstala jen „na papíře“, jak je patrné i ze samotných svědectví.

P. Pavel začal pout' modlitbou. Také jsme byli vděční za růženec před návštěvou **koncentračního tábora v OSVĚTİMÍ**. Z poznámek: *Procházíme pietními místy a cítíme sounděžitost s těmi, kteří zde zahynuli. Není možné nemyslet na jejich osudy, jejich rodiny. Vnímáme aktuálnost těchto dějinných zločinů i pro současnou dobu, jakoby nám všichni ti, co zde zemřeli, byli umučeni a skončili v plynových komorách, odkazovali, abychom nezapomínali a vkládali je do věčného milosrdenství. V autobusu P. Pavel vložil všechny do modlitby Nebeskému Otci a Panně Marii.*

Zde vkládám pěkný dojem paní **Marie Havrákové** z Brandýsa: *Když jsme se začali modlit růženec, začala jsem tak trochu z povinnosti, mechanicky. Pak se stalo, co jsem nečekala. Jednotlivé zdrávasy dostaly křídla, zračily pár láskyplných slov o tom, že opakování zdrávasů je jako narážení vln, které rozbíjejí skálu a celý růženec dostal nový smysl a krásu. To se stává, že slova vybraná z Písma začnou nově promlouvat a vyžadují si naši pozornost. Jak také píše sv. Pavel v epištole: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, lásky však, kdybych neměl, nic mi to neprospěje.“*

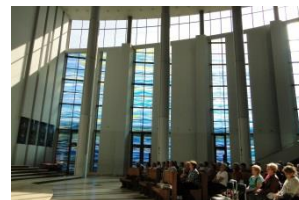

Další cíl naší cesty byl **KRAKOV**, kde jsme byli na **mši svaté v Sanktuáriu Božího Milosrdenství**. Pro mnohé tyto chvíle byly oázou v náručí Boží. P. Pavel sloužil mši svatou s polskými spolubratry.

Paní **Jana Faltejsková** píše: *Již během cesty mě zaujaly netradiční stavby kostelů, moderní a velmi pěkné. Návštěva Sanktuaria Božího Milosrdenství v Lagiewnikách je opravdový zážitek pro každého, kdo jej navštíví.*

Dojem **Michala Mliečka**: *Čeho som si prve všimol pri prechodě Polskom, boli sošky Panny Márie v průčeliach domov. Ale celkom najviac ma dostalo, keď sme boli na sv. omši a ľudia pristupujúci k Eucharistii si klakali před prijatím Krista.*

A navážu svědectvím vedoucí zájezdu **Radky Blajdové**: *Největší dojem z pouti jsem získala při návštěvě Sanktuaria Božího Milosrdenství. Musím přiznat, že zvenku se mi tato moderní stavba zrovna moc nelíbila, ale jakmile jsem vstoupila dovnitř, najednou jsem se ocitla jako v jiném světě. Všude klid, jednoduchost, vpředu za oltářem rozevlátý strom a nad ním tři obrazy: Božího Milosrdenství, sestry Faustyny a Jana Pavla II. Stěny Sanktuaria jsou prosklené a jsou na nich namalované vlny, mořské vlny, prosvícené sluncem a člověk, který do chrámu přichází, jakoby se nořil do moře Milosrdenství, do Boží náruče, Boží láska ho zcela pohltí... Tento dojem byl tak silný, že jsem se druhý den musela do chrámu ještě jednou tramvají vrátit.*

Krásná byla návštěva areálu a **kláštera Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství**, kde žila a zemřela sv. Faustyna Kowalská. Navštívili jsme i její celou.

Zde pozastavím reportáž a vložím pěkný dojem jedné účastnice zájezdu, paní **Marcely Mliečkové**: *Rada by som sa s vami podelila o radosť, ktorú som prežila v záhrade Kongregácie, kde žila sv. Faustyna. Už pred odchodom na púť som si hovorila, že: „som zvedavá, čo má Ježiš pre mňa pripravené.“ :-). Keď sme vyšli z*

kaplnky Božieho Milosrdenstva a prechádzali cez parčík, stretli sme dve rádivé sestričky zo Slovenska. Nebesky sa na nás usmievali, tak som sa jednej z nich opýtala, či sa tak usmievajú kvôli nám pútnikom, alebo sú naozaj také šťastné. Odpovedala mi len dve slová: „Áno, sme!“ Hlboko sa mi zapozerala do očí, zapozerala sa mi priamo do duše a ty splynuli a zdieľali navzájom Kristovu lásku a pokoj, nedá sa to slovami opísať... Nachvíľku som bola v Nebi, nevnímala som čas ani ľudí, čo stáli okolo nás. Bol v tom všetkom prísľub, Ježišov prísľub, aby sme mu úplne dôverovali a úplne sa mu odovzdali a všetko bude dobré. V tých očiach bol prítomný sám Pán Ježiš. Po tomto zážitku išla naša skupinka pútnikov ešte výťahom hore na vežu kostola, pozrieť si z výšky Krakov. Ja som s nimi nešla. Bola som tak vysoko, že som nepotrebovala výťah. Ježišov „výťah lásky“ ma vyniesol najvyššie...

Spoločná večere se ukázala jako velmi prospěšná, neboť posílila tělo i ducha (únava byla znát). Jako na správné pouti jsme museli přijímat i nepohody. Co bylo ale krásné, podařilo se nám **sejít se večer** ve společenské místnosti, kde naši žalmisté četli žalmy z Písma, Olda je doprovázel kytarou a my se přidávali zpěvem. Věnovali nám dar ze sebe, byly to chvíle až dojemné. P.S. máme je natočené.

Zde vložím dojem **Marušky a Jany Motyčkových**: *To, co bylo z celého dne nejkrásnější, byl večer. Povíдали jsme, popíjeli pivo, někdo jen vodu, ale hlavně jsme zpívali. Pan Jiskra hrál na kytaru a všichni nadšeně zpívali!* (Děvčata měla spoustu i duchovních dojmů). Přispěly do společného i ukazovací písničkou Pampelišky. Někteří jsme se s panem farářem ještě pomodlili večerní chválou a poroucheli se do svých pokojů.

V sobotu byla na programu historická část Krakova - královská katedrála na **Wawelu**. Mnozí z nás jsme navštívili krypty a za zmínku stojí kromě královských rodů a generálů urna z Katyně nebo sarkofág Marie a Lecha Kaczynskich (zde malá poznámka: šla jsem ve skupině s paní Maruškou Jandovou, která nám svými znalostmi z historie byla skvělým průvodcem). Dostali jsme se do věže s unikátními zvony, v samotné katedrále pak mnohé oslovily krásné oltáře a přítomnost Pána Ježíše.

Dali jsme si také rozchod. Každý z nás měl určitou kapacitu toho, co by chtěl a co mohl zvládnout. Byla jsem velmi vděčná, že jsme byli čím dál tím stmelnější, čekali na sebe nebo si povíдали při prohlídce města. Také jsme nechávali svobodu těm, kdo chtěli stíhat více z programu. Budovali jsme rodinu, podpírali se i fyzicky, povzbuzovali se. Provázelo nás milosrdenství na celé pouti. Zde se hodí dojem **Jakuba Víška**: *Zájezd byl krásný, pro starší lidi trochu náročnější, ale co Vás nezabije, to Vás posílí!* ☺

Další cesta nás vedla na **KALVÁRII ZEBRZYDOWSKOU**, která je mezi Krakovem a Wadowicemi. Patří mezi památky Unesco. V přírodě u kříže jsme se pomodlili Korunku Božího Milosrdenství, kterou vedly děvčata Motyčkovy s maminkou. Byla to krásná mozaika dne.

Poslední zastavení bylo rodiště Jana Pavla II. - **WADOWICE**. Z časových důvodů jsme nestihli prohlídku muzea Jana Pavla. **Mše svatá**, kterou také koncelebroval P. Pavel, byla darem na závěr putování. Jak píše Jana nebo Maruška Motyčková, že nejkrásnější zážitek byla závěrečná adorace spojená s Májovou.

Svým svědectvím se připojuje **Mirek Šmíd** ze Dvora Králové: *Během mše jsem zažil takový zvláštní okamžik. Polský kněz mluvil, já jsem vůbec nevnímala slova. Jen hlas, ten zněl jako zvláštní hudba, která mně unášela do neznáma. Měl jsem pocit, jako když mně někdo pohladí.*

Po příchodu k autobusu nás mile překvapil pan farář s Jankem-šefkuchařem, kteří vyndali velký hrnc s pečenými kuřecími kousky a rozdávali!!! Rodina, jak má být. Láska procházela i žaludkem a opět tmelila.

Poděkování patří P. Pavlovi, především ale Radce Blajdové za zorganizování a vedení zájezdu. Písničky na přání, dobrá nálada a doušek piva, nás provázely až domů. Boží radost byla tak veliká a v uších nám stále znělo: *Bóg kocha mie takiego jakim jestem, raduje się każdym moim gestem, aleluja, boża miłość mie rozpieira, uuuu....* A všichni se těšíme, dá-li Bůh, na další farní zájezd či pout'. Tím dneska končím. Jarmila

My ostatní se připojujeme s poděkováním hudebníkům, kteří vytvořili krásnou atmosféru během zájezdu, a děkujeme Jarmile Jiskrové za zpracování reportáže a všem, kteří přispěli svými příspěvky...